

של פרשות עלומות מן העבר נחשפות

קורבן לטיפה שניר

פתחי נעצר, הודה בחקירתו כי רצה את אשתו על רקע רומנטי, וסיפר כי מוחמד סייע לו בעטיפת גופתה בנילונים, והטמינה בבורת מישקולות, בתחתית הכאר, לדבריה, באו לבאר לברוק אם הגופה אינה צפה, וכך נתפסו בידי המישטרה. מוחמד נעצר אף הוא והואשם בסיוע לרצח. למישטרה נודע כי נעימה בגדה בבבלה, שהיה חשוד ילידי, עם אחר. כאן שר נכנסה להריון, נתגלה לו סודה, והוא היכה אותה ואיים לגרשה. נראה כי פתחי היה קשור גם הוא ברצח שריף שאנטי, ושאשתו ידעה על-כך. היא איימה שאם יגרש אותה, תביא להסגרתו למישטרה. לפי גירסת החוקרים, החליט פתחי לרוצח זה, וביקש את עזרתו של מוחמד, שיחד עם אחיו היה גם הוא חשוד ברצח שאנטי, ונעימה היתה עשויה לסבך גם אותו. פתחי אערידי התאבד בבית-המעצר ב-אבוכיבר. מוחמד שניר הורשע בבית המישט המחרוזי, אך עירער וזכה בבית המישט העליון, שקבע כי עם מותו של פתחי הוא לקח עימו את עזרתו נגד מוחמד — אם היתה כזאת — אל הקבר. פתחי אערידי הוא קרוב של מישפחת

גניחות אבעד לחלון

רים בחצר אחת. אחד הבנים טיפס דרך

חדר-השינה של עלי ולטיפה שניר (הימני בתמונה), עוררו את חשדם של אחיו, הג' הג' ופתח את הדלת, וגילה את הזוועה.

סרפי מג'לג'וליה. אחת הסברות היתה כי פתחי התאבד משום שנודע לו כי הגבר, שעזמו בגדה בו אשתו, לא היה אלא עלי שניר. הוא לא יכול היה לשאת את הבושה, ולכן התאבד. מישפחת סרפי, שכבר היתה מסוכסכת עם מישפחת שניר על רקע סיכסוך האדמות ורציחתו של שריף שאנטי, טי, האשימה עתה את מישפחת שניר באחד ריות להסתבכותו של קרובם, פתחי, ובי מותו.

כמו אגרוף

קמוץ

ב אחת הישיבות של בית-המישפט, שדן ברצח נעימה אערידי, התפרץ אחיה, יהיה זינב, אל עבר עלי שניר, שבא לחזות במישפטו של אחיו מוחמד, ודקר אותו בכיטונו. זינב נשפט על מעשה זה לארבע שנות מאסר, ונחנן מאוחר יותר על-ידי נשיא המדינה. מייד אחרי ביצוע מעשה-הזוועה בבית מישפחת עלי שניר, בשבוע שעבר, נעצר יחיה זינב ואחיו סלאמה. אולם הם מכחישים את החשד נגדם ואילו למישטרה אין כל הוכחות נגדם.

פרשות-אהבים, שיש לאח סייד שניר עם נשים יהודיות מעניינות גם הן את החוקרים. יתכן כי אחד מבני-המשפחה של אחת הנשים ביקש להתנקם בסייד ופגע בטעות בעלי, או שהיו לו סיבות לפגוע גם בו. סייד בילה לפני חודשים אחדים עם אישה יהודיה ועם חברו, תייר איראני, שנורה בנוכחותו של סייד על-ידי שוטר ברציף הרברט סמואל, בחוף תל-אביב.

האמת היא כי החקירה נקלעה למבוי סתום. חוקרי מישטרת מרחבי-יפו עושים מאמצים לצאת מהסבך, אולם חקירה רבת-כיוונים מסוג זה היא משימה קשה עבורם. העובדה שהחקירה גולשת לעבר הרחוק מקשה עליהם וגם העובדה שאין ברשותם חומר-רקע לגבי פרשיות אלו.

בימים הקרובים תועבר החקירה לירי היחידה המרכזית במטה המחוז, שהיא זו שחקרה בעבר חלק מן הפרשיות שהועלו עתה. בידי היחידה המרכזית יש ארכיון מפורט, שיקל עליה את החקירה לסבך העבר. עיקר החקירה יופנה, לפי הסימנים, אל ג'לג'וליה שבמשולש.

המישטרה מקווה גם להיעזר בעדויותיהם של האישה והילדים הפצועים. הבעל, השור כב וטולה-הכרה, אפסו הסיכויים להצלחה. עד כמה שהוברה, הוא במצב של צמח, וכנראה יאושפו בבית-לוינשטיין. האשה, לטיפה, התעוררה ביום השישי בשבוע שעבר מעילפונה, וכאשר נשאלה על-ידי קרובי-משפחה אם היא מכירה את האל-מונים, אחזה בידו והינהנה בראשה.

למישטרה יש אף יסוד להניח כי בני המישפחה יודעים כבר מיהם האלמונים, אך מסרבים לשתף פעולה, ורוצים לגמור את החשבון לבדם. האח סייד אמר לחוקר ריו: "אתם לא תוכלו להוציא ממני אף מילה ואין לכם גם מה להוציא. מי שעשה את זה יקבל את שלו." חוקרי-המישטרה נוטים להאמין לדבריו אלה. היטיב להגדיר זאת אחד החוקרים שאמר: "בני מישפחת שניר סגורים בתוך עצמם. קשה להוציא מהם משהו. הם כמו אגרוף קמוץ."

יוסי היימן

מקום הפשע

שניר, החדר מגועל כולו בדם אחרי מעשה הזוועה שהתחולל בו שעות אחדות לפני כן.

ניידת מז"פ

הפעם למראה הזוועה שנתגלתה לנגד עיניהם בבית מישפחת עלי שניר בגיבעת הרצל.

לילן פרג'ון הרצל עוזר, שני ליוויית נים, שדי בהזכרת שמם כדי להטיל מורא על אנשי העולם התחתון היסואי. משום כך הפנתה המישטרה את תשור מת-ליבה לפרשות מהעבר הרחוק. בין השאר התעניינה במישפחה היושבת בג'לג'וליה שבמשולש. לאביהם של ארבי עת האחים שניר, עבדאללה, היו שתי נשים — אמנה ופטמה. ארבעת האחים המתגוררים בגיבעת-הרצל הם בניה של אמנה. יומיים לפני מותו, העביר עבדאללה את הבעלות על 50 דונם אדמה, שהוריש אחריה, לידי אמנה, וזו העבירה אותם לרשות בניה.

בניה של האשה השניה — פטמה — הגישו אחרי מותו תביעה מישפטית לקבלת חלקם באדמות, בהיותם בניה של אחת הנשים. במהלך המישפט הסתבר, כי סוחר-הקרקעות, שריף שאנטי, מוסלמי שהתחתן בימי המנדאט עם יהודיה וגר בתל-אביב, קיבל לידיו את הטיפול בתביעת הבנים ואף רכש מפטמה את חלקה. עוד לפני שבית-המישפט פסק בעניין.

שריף שאנטי נרצח בחדר המדרגות של ביתו בינואר 1965. מייד אחרי הרצח נעצרו ארבעת האחים שניר, בניה של אמנה, כחשודים עיקריים ברצח. הסברה היתה כי חששו שמא יצליח להביסם במהלך המישפט. ואכן, אחרי מותו הם זכו במישפט, והאדמות נשארו ברשותם. אולם הם שוחררו, בסופו של דבר, מאזי סר הוכחות. הרוצחים לא התגלו עד היום. פטמה היא בת למישפחת סרפי, היושר בת בג'לג'וליה. מישפחה זו היתה בידידות עם שריף שאנטי, שרכש לו מהלכים בר משולש. על רקע ידידות זו הוא קיבל לידיו, בזמנו, את הטיפול באדמותיה של פטמה. משנרצח, איבדה מישפחת סרפי את ידידה ואיבדה את אדמותיה.

גופה

בתוך באר

פ רשה אחרת הקשורה במישפחת סרפי מג'לג'וליה, היא רציחתה של נעימה אערידי, לבית-זינב, שגופתה נתגלתה בספטמבר '68 בפרדס מישפחת שניר. בעלה, פתחי אערידי, הודיע חודש לפי נייען על היעדרה. המישטרה חשדה, כי רצה אותה, והפעילה מעקב אחריו. פתחי זה עבד במשך 13 שנה בבית חרושת לחמוצים, שהיה ממוקם בשטח מישפחת שניר, והיה שותף לסודותיהם. מישפחת הוליד כעבור זמן מה אערידי ומוחמד שניר נראו באר-השופכין של בית-החרוץ צוללנים, שהובא למקום. גילה הבאר את גופתה של נעימה.